

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 175/09-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť občianskeho združenia L., T., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na priaznivé životné prostredie zaručeného v čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 7 a čl. 8 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia postupom Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a jeho ministra, postupom Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky a jeho ministra pri príprave a predkladaní materiálu č. 27379/2008 s názvom „Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku“ na rokovanie vlády Slovenskej republiky, ako aj uznesením vlády Slovenskej republiky č. 878/2008 z 3. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2009 doručená sťažnosť občianskeho združenia L., T. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na priaznivé životné prostredie zaručeného v čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 46 ods. 1 ústavy a práv zaručených v čl. 7 a čl. 8 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“) postupom Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo pôdohospodárstva“) a jeho ministra, postupom Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo životného prostredia“) a jeho ministra pri príprave a predkladaní materiálu č. 27379/2008 s názvom *„Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku“* na rokovanie vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“), ako aj uznesením vlády č. 878/2008 z 3. decembra 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ s podporou 2 880 pripomienkujúcich podal hromadnú pripomienku verejnosti k materiálu č. 2167/2008-100, ktorý bol pripravovaný a predkladaný na prerokovanie vlády ministerstvom pôdohospodárstva a ministerstvom životného prostredia (spolu ďalej aj „predkladatelia“) pod názvom *„Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku“*.

Podľa sťažovateľa v dôsledku toho, že predkladatelia na jeho hromadnú pripomienku neprihliadali ako na pripomienku, pretože podľa nich nespĺňala náležitosti pripomienky v zmysle požiadaviek Smernice na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády (ďalej len „smernica“) a *„Z tohto dôvodu ju ani nevyhodnotil a nerozhodol o tom, či túto*

pripomienku akceptuje alebo nie“, porušili ním označené práva zaručené v ústave a Aarhuskom dohovore.

Uvedené zistenia o neakceptovaní hromadnej pripomienky sťažovateľ vyvodil jednak porovnaním obsahu pripomienok z *„Vyhodnotenia medzirezortného pripomienkového konania“* k danému materiálu a taktiež z predkladacej správy k tomuto vyhodnoteniu. Oba materiály boli zverejnené predkladateľmi na ich internetovej stránke. Sťažovateľ zdôrazňuje, že jeho hromadná pripomienka nebola akceptovaná z dôvodu, že údajne nespĺňala náležitosti pripomienky podľa smernice, aj keď z obsahu materiálov zverejnených predkladateľmi podľa sťažovateľa vyplýva, že iné pripomienky verejnosti s rovnakými výhradami proti predkladanému materiálu boli predkladateľmi vyhodnocované a akceptované.

V uvedených súvislostiach sťažovateľ ďalej okrem iného uviedol:

„Z citácie iných pripomienok verejnosti, ktoré boli vyhodnotené v pripomienkovom konaní vyplýva, že tieto boli formulované v zásade rovnako, ako citovaná časť pripomienky L. - sťažovateľa.

Napriek tomu, predkladatelia citované pripomienky verejnosti vyhodnotili, teda považovali ich za také, ktoré spĺňajú definíciu pripomienky uvedenú v článku 10 ods. 5 Smernice.

Z uvedeného teda vyplýva, že predkladatelia postupovali v rozpore s citovanou Smernicou, ak pripomienku sťažovateľa nevyhodnotili.

Sťažovateľ podotýka, že ako to vyplýva z jej samotného textu, v pripomienke sú jednoznačne formulované výhrady voči predloženému materiálu, odporúča sa v nej úprava textu tak, aby sa opatrenia ukladali diferencovane, so zreteľom na stupne územnej ochrany prírody, v ktorých sa majú vykonávať.

Navyše, v úvode pripomienky sťažovateľa je návrh na stiahnutie Návrhu z rokovania vlády. Tento návrh je rovnako jednoznačný a navrhuje predkladaný text v celom rozsahu vypustiť.

Postupom predkladateľov, ktorí napriek tomu, že pripomienka sťažovateľa spĺňala definíciu pripomienky uvedenú v článku 10 ods. 5 Smernice, ju ako pripomienku

nevyhodnotila, bolo porušené právo sťažovateľa zakotvené v článku 7 a v článku 8 Dohovoru(...).“

V súvislosti s namietaním označených článkov Aarhuského dohovoru sťažovateľ uviedol, že v praxi síce vzniká problém s jeho aplikáciou vzhľadom na existujúci názor, že Aarhuský dohovor nepriznáva ľudské práva a slobody, ale len ukladá štátom prijať opatrenia na zabezpečenie prístupu verejnosti k informáciám o životnom prostredí a účasti na procesoch rozhodovania o otázkach životného prostredia, avšak súčasne sťažovateľ uvedený názor vyvracia argumentáciou, že „Z doložky prednosti predloženej gestorom zmluvy - Ministerstvom životného prostredia SR, ktorá bola predložená národnej rade pri jej ratifikácii vyplýva (str. 2), že nejde o zmluvu, ktorá obsahuje priamu úpravu práv a povinností fyzických alebo právnických osôb.

Pod bodom 6 uvedenej položky je uvedené:

Dohovor európskej hospodárskej komisie OSN o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese, a prístupe spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, je medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách (ochrana životného prostredia a zdravia ľudí) po ratifikácii a vyhlásení spôsobom ustanoveným zákonom, má prednosť pred zákonom.

Samotný predkladateľ - ministerstvo životného prostredia pri predložení zmluvy Národnej rade SR označil túto zmluvu ako Zmluvu o ľudských právach a slobodách.

So zreteľom na skutočnosť, že Národná rada SR svojim uznesením č. 1840 z 23. 9. 2005 rozhodla, že Dohovor je zmluvou, ktorá má prednosť pred zákonmi, zaradila uvedený Dohovor do jednej z kategórií vymenovaných v článku 7 ods. 5 Ústavy SR.

Nie je možné následnou interpretáciou urobiť záver o tom, že Dohovor nie je zmluvou o ľudských právach. (...)

Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti posudzujúc iné medzinárodné Dohovory o ľudských právach a základných slobodách, vychádzal z jediného logického výkladu a to, že pokiaľ je v medzinárodnej zmluve zakotvený pozitívny záväzok štátu zabezpečiť určité právo označeným osobám, zodpovedá tomu ľudské právo takejto osoby.“

Sťažovateľ vyjadril aj nesúhlasné stanovisko s názorom, že právo na priaznivé životné prostredie zaručené v čl. 44 ods. 1 ústavy je priznané iba fyzickým osobám, nie však právnickým osobám, pričom argumentačne sa odvolal na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 70/97, v ktorom bolo okrem iného uvedené, že „(...) v demokratickom právnom štáte je životné prostredie hodnotou, ktorej ochrana má byť realizovaná za aktívnej participácie všetkých zložiek občianskej spoločnosti vrátane občianskych združení a mimovládnych organizácií, ktoré majú povahu právnických osôb“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

«Právo sťažovateľa zakotvené

- v článku 7 Aarhuského Dohovoru na účasť na príprave plánov a programov súvisiacich so životným prostredím,

- v článku 8 Aarhuského Dohovoru - právo na účinnú účasť na príprave vykonávacích predpisov a iných všeobecne použiteľných právne záväzných pravidiel orgánmi verejnej moci, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie,

- v článku 44 ods. 1 Ústavy SR - právo na priaznivé životné prostredie v časti práva na účasť na príprave opatrení, ktoré môžu ovplyvniť životné prostredie v spojení s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR,

postupom Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky - ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky - ministra životného prostredia Slovenskej republiky pri príprave a predkladaní materiálu č. 27379/2008 „Návrhu legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku“ dňa 3. 12. 2008 a uznesením Vlády SR č. 878/2008 zo dňa 3. 12. 2008 bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Vlády SR č. 878/2008 zo dňa 3. 12. 2008.

Ministrovi pôdohospodárstva Slovenskej republiky a ministrom životného prostredia Slovenskej republiky a Vláde SR zakazuje pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľa.

Odporcovia sú povinní nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K namietanému porušeniu práv postupom ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia (predkladatelia)

Podstata námietok sťažovateľa spočíva v tvrdeniach, že v dôsledku nevyhodnotenia jeho hromadnej pripomienky predkladateľmi (ministerstvom pôdohospodárstva a ministerstvom životného prostredia) k materiálu predkladanému na rokovanie vlády pod názvom „*Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku*“ v rámci

medzirezortného pripomienkového konania z dôvodu, že podľa predkladateľov jeho hromadná pripomienka nespĺňala náležitosti smernice, boli týmto postupom predkladateľov porušené sťažovateľom označené práva zaručené v ústave a Aarhuskom dohovore.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Sťažovateľ sťažnosťou pred ústavným súdom napáda postup ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia pri vyhodnocovaní jeho hromadnej pripomienky k materiálu predkladanému na rokovanie vlády s názvom „*Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku*“ v rámci medzirezortného pripomienkového konania.

Na základe výzvy ústavného súdu v zmysle § 31 ods. 2 zákona o ústavnom súde Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, odbor všeobecnej legislatívy, sekcia legislatívy listom č. 26938/2009 z 22. apríla 2009 ako správca portálu právnych predpisov oznámilo ústavnému súdu v súvislosti s priebehom medzirezortného pripomienkového konania k materiálu s názvom „*Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických*

opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku“ tieto skutočnosti:

«Počnúc 1. júnom 2008 je v bežnej prevádzke Portál právnych predpisov, ktorý predstavuje internetový portál v správe a prevádzke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Portál právnych predpisov zachytáva priebeh legislatívneho procesu všetkých legislatívnych a nelegislatívnych materiálov. Portál právnych predpisov je súčasne jednotným prístupovým miestom pre realizáciu medzirezortného pripomienkového konania, ako pre verejnosť, tak aj pre orgány verejnej moci. Na Portáli právnych predpisov sú súčasne zachytené všetky verzie materiálov v rámci jednotlivých štádií legislatívneho procesu a ďalšie relevantné údaje a sprievodné dokumenty schvaľovaných materiálov.

Stanovisko k žiadosti Ústavného súdu Slovenskej republiky vychádza z údajov zachytených na Portáli právnych predpisov, ktoré sú všeobecne dostupné pre každú fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá má prístup na internet.

Medzirezortné pripomienkové konanie začalo 28. októbra 2008 a jeho plánované ukončenie bolo 3. novembra 2008 (z technického hľadiska o 23:59:53 hod.), pričom všetky pripomienky doručené po termíne 3. november 2008 mohli byť vyhodnotené ako pripomienky po lehote, t. j. v týchto prípadoch by teda nebol naplnený jeden z pojmových znakov pripomienky, ktorým je včasnosť uplatnenia podnetu k zmene pripomienkovaného materiálu.

Z hľadiska definitívneho ukončenia možnosti zasielať pripomienky cez Portál právnych predpisov, medzirezortné pripomienkové konanie bolo ukončené 20. novembra 2008 (ako je uvedené vyššie, pripomienky doručené v čase od 3. novembra 2008 do 20. novembra 2008 by boli pripomienkami po lehote).

V danom prípade išlo o skrátené pripomienkové konanie. Pri tomto type materiálu (tzv. nelegislatívny materiál) je štandardná lehota na pripomienkové konanie 10 pracovných dní, pričom z relevantných dôvodov (k tomu pozri Smernicu na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády SR) ju možno skrátiť, avšak najmenej na 5 pracovných dní. Dôvodom skrátenia pripomienkového konania v tomto prípade boli tieto skutočnosti: „naliehavosť predloženia materiálu a splnenie termínu predloženia materiálu v zmysle uznesenia vlády SR a zabránenie značných hospodárskych a environmentálnych škôd“.

Z pohľadu funkcionality Portálu právnych predpisov sa pripomienkujúce subjekty prvýkrát mohli dozvedieť výsledok vyhodnotenia pripomienkového konania pri predložení materiálu na rokovanie vlády Slovenskej republiky (na Portáli právnych predpisov ide o štádium „Odoslané na rokovanie vlády SR“), pričom táto skutočnosť nastala 21. novembra 2008.

V tejto súvislosti však považujeme za potrebné poukázať na to, že nemožno vylúčiť osobný kontakt zástupcov verejnosti so zamestnancami predkladateľa materiálu, t. j. získanie informácie o výsledku vyhodnotenia pripomienkového konania iným spôsobom ako prostredníctvom Portálu právnych predpisov.

Informácia o začatí a trvaní pripomienkového konania, resp. o jeho type (bežné alebo skrátene) sa zverejňuje automaticky v deň začatia pripomienkového konania na Portáli právnych predpisov (<http://lt.justice.gov.sk>). Výsledky vyhodnotenia pripomienkového konania sa zverejňujú na Portáli právnych predpisov a súčasne aj na webovej stránke Úradu vlády Slovenskej republiky (<http://www.vlada.gov.sk>).

Z hľadiska počtu pripomienok verejnosti uplatnených k predmetnému materiálu zo strany verejností možno konštatovať, že prostredníctvom Portálu právnych predpisov bolo uplatnených celkovo 19 pripomienok verejnosti, označených ako tzv. hromadné pripomienky.

Predloženiu materiálu na rokovanie vlády prostredníctvom Portálu právnych predpisov zodpovedá na Portáli právnych predpisov presun materiálu do štádia „Odoslané na rokovanie vlády SR“. Táto akcia bola na Portáli právnych predpisov vykonaná dňa 21. novembra 2008.»

Z citovaného vyjadrenia je zrejmé, že sťažovateľ sa mal možnosť dozvedieť o „inom zásahu“ do jeho práv spočívajúcom v namietanom postupe predkladateľov pri vyhodnocovaní jeho hromadnej pripomienky k materiálu „Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku“ z verejne prístupného portálu už 21. novembra 2008 (pozri smernicu). Napokon aj sám sťažovateľ priložil ako prílohu k sťažnosti materiál o „Vyhodnotení medzirezortného pripomienkového konania“ získaný z verejne prístupného internetového portálu.

Od 21. novembra 2008, keď sa sťažovateľ podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde mohol dozvedieť o „inom zásahu“ do jeho práv spočívajúcom v namietanom postupe ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia, do 2. februára 2009, keď bola sťažnosť osobne doručená ústavnému súdu, nepochybne uplynula dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Uvedené zistenia a závery boli podkladom pre rozhodnutie ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti ministerstvu pôdohospodárstva a ministerstvu životného prostredia už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu práv uznesením vlády č. 878/2008 z 3. decembra 2008

Sťažovateľ tiež namieta, že aj napriek ním tvrdeným pochybeniam v postupe ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia pri vyhodnocovaní jeho pripomienky k už označenému materiálu predkladanému na rokovanie vlády v rámci medzirezortného pripomienkového konania, ktorým mali byť porušené jeho práva, vláda aj napriek tomu napadnutým uznesením č. 878/2008 z 3. decembra 2008 predkladaný materiál schválila.

V súvislosti s uvedeným sťažovateľ uviedol, že vláda porušila ním označené základné práva zaručené v ústave, keď „(...) napriek porušeniu práv sťažovateľa materiál predložený predkladateľmi prerokovala a schválila(...)“.

Podľa čl. 10 ods. 1 smernice pripomienkové konanie k materiálu určenému na rokovanie vlády uskutočňuje predkladateľ s podpredsedami vlády a ministrami.

Z citovaného ustanovenia, ako aj z celkového znenia smernice vyplýva, že vyhodnocovanie pripomienok k materiálom predkladaným na rokovanie vlády patrí do kompetencie príslušného predkladateľa tohto materiálu, ktorý sa až spolu s už

vyhodnoteným medzirezorným pripomienkovým konaním predkladá na rokovanie vlády. Z tohto hľadiska je bezpredmetná ingerencia vlády do procesu vyhodnocovania pripomienok, pretože gestorom tohto procesu je v plnom rozsahu predkladateľ materiálu predkladaného na rokovanie vlády.

Okrem toho sťažovateľ v sťažnosti síce napáda uznesenie vlády č. 878/2008 z 3. decembra 2008, avšak dôvody jeho nespokojnosti s týmto uznesením sa nevzťahujú na samotný obsah tohto uznesenia, ale na postup ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia. Z tohto hľadiska sťažnosti chýba odôvodnenie príčinnej súvislosti medzi napádaným uznesením vlády a porušením sťažovateľom označených práv zaručených v ústave a Aarhuskom dohovore.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, I. ÚS 44/08).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a rozhodnutie o zrušení napadnutého uznesenia vlády a o priznaní úhrady trov konania je podmienené vyslovením porušenia práv alebo slobôd sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), rozhodovanie ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania o týchto otázkach už nepripadalo do úvahy (I. ÚS 133/05, I. ÚS 143/05).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2009